

1ste April gaa samme Vej som i sin Tid Riffeloven og Tillæget til Straffeloven, eller om det er Ministerens Mening at sige: Jeg tager imod Budgettet for de Punkters Vedkommende, hvori jeg er enig, men for Resten laver jeg Budgettet om paa egen Haand og føjer de Tillæg og Rettelser til, som jeg finder nødvendige lige overfor Pressen og lige overfor den muligvis ulmende og tilstedeværende Ophidselse i Sindene, eller hvad det nu skal være. Hvis det er Meningen, at Ministeren tænker som saa: Jeg tager den Del af mit Budget, som jeg kan bruge, og saa føjer jeg Resten til ud af mit eget Sind, fortaar jeg ikke ret, hvorledes nogen lovgivende Myndighed, med Afgøelse for sin egen Værdighed, kan votere en saadan Minister et Budget, og at det ikke er foreneligt med Grundlovens Hovedbestemmelser i § 49, der sikker Folket dets Indflydelse paa Statsstyrelsen og Lovgivningen ved Bevillingsretten, maa være Alle klart, hvilke Forklaringer der end gives, og hvilke Bestemmelser der end træffes. Jeg kunde ønske at høre den ærede Justitsministers Mening om sit Forhold til en Regtelse af disse to uden Sammenligning vigtigste Poster i det Affnit, af Finantsloven, der er til Behandling.

Blem: Det fremgaar af Finantsudvalgets Betænkning under Nr. 57 til § 20, at Finantsudvalget ved Samraad med Justitsministeren har forhandlet Spørgsmaalet om Funktionærenes Uniformering ved Fabriksinspektorerne. Det glæder mig at høre den høitærede Ordfører nedlægge en Indsigelse paa Finantsudvalgets Begne mod denne Bestemmelse. Da jeg ifjor havde den Ære at være Ordfører for Udvalget angaaende Maskinloven, kan jeg ikke her undlade at takke den ærede Ordfører for Finantsudvalget for den Stilling, Finantsudvalget nu har indtaget til dette Spørgsmaal. Jeg kan ikke Andet end undres over, at denne Bestemmelse er truffen fra Justitsministeriets Side, det forekommer mig, at Administrationen her næppe har været saaloyal, som man fra Udvalgets Side kunde vente sig. Det Spørgsmaal har jo slet ikke været forhandlet eller med et eneste Ord været antydet i Udvalget ifjor, og hvis det var kommet frem paa den Tid, navnlig mod Slutningen af Samlingen ifjor, hvor man fra Udvalgets Side arbejdede meget ihærdig paa at faae denne Lov gennemført, og hvor der vistes stor Smødefommenhed fra begge Sider, turde det være, at Loven slet ikke var kommen ud. Man var nemlig enig om, at Tilsynet med Maskinerne ikke alene

skulde være et Slags kontrollerende Tilsyn, men at det navnlig ogsaa skulde betragtes som et vejledende Tilsyn for Befolkningen, og det forekommer mig, at det ved denne Bestemmelse om Uniformeringen turde være et Spørgsmaal, om ikke det gode Samarbejde, som man havde ventet sig deraf, vilde blive hæmmet. Jeg kan ikke se Andet, end at naar Fabriksinspektorerne og navnlig Assistenterne komme uniformerede, ser Befolkningen i dem mere et Slags Polititilsyn, end den ellers vilde have gjort. Jeg kan heller ikke skjønne rettere, end at det er store Udgifter for disse Mænd, naar de skulle bestøse nye Uniformer; en Assistent's Begyndelseslønnings er jo 1600 Kr., og den kan man jo egentlig ikke anse for høi. Forholdet har jo ogsaa tidligere været saaledes, at de 2 Arbejdsinspektører ikke have været uniformerede, og jeg ved ikke Andet, end at det er gaaet meget godt med deres Tilsyn, uden at de have havt Uniform paa. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den høitærede Justitsminister, af hvilken Grund man har bestemt, at Fabriksinspektorerne og Assistenterne skulle bære Uniform? Det er vel ikke Meningen, at udvide det dertil, at Tilsynsmændene ved Landbrugsmaskinerne ogsaa skulle bære Uniform? Dette Spørgsmaal kunde jeg ønske Svar paa af den ærede Justitsminister.

Justitsministeren (Kellermann): Jeg skal, idet jeg følger det Exempel, som Finantsudvalgets Ordfører har givet, ikke særlig omtale de Forslag, som ere tiltraadte af Udvalgets Flertal, og jeg vil, uanset de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Uints 2den Valgkreds (Berg), heller ikke komme ind paa de gamle Stridspunkter angaaende de Bevillinger, der ere bleve foranledigede ved de provisoriske Love, saa meget mindre som jeg i de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremkom med, ikke fandt noget som helst Nyt, ikke fandt Andet end en Gjen-tagelse af, hvad der i disse Debatter mangfoldige Gange er blevet anført. Jeg tror derfor, at det ved denne Sags Behandling ikke vil haade igjen at komme ind paa alt dette, jeg er i saa Henseende ganske enig med den ærede Ordfører for Finantsudvalget og skal derfor følge den Vej, han anviste. — Hvad nu de enkelte Ændringsforslag angaar, skal jeg først med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 41, som dreier sig om dette Tillæg paa 600 Kr., hvormed man ønsker at forhøje Redaktøren af Lovtidendens Løn, bemærke, at det naturligtvis for mig spiller en mindre Rolle, om Be-